

ОСОБЛИВОСТІ ГЕМОСТАТИЧНОГО ВПЛИВУ У ХВОРИХ НА СИНДРОМ МАЛЛОРІ-ВЕЙСА, УСКЛАДНЕНОГО ПОРТАЛЬНОЮ ГІПЕРТЕНЗІЄЮ

**В.В. Бойко, І.А. Криворучко, В.Г. Дуденко, І.А. Тарабан, В.Г. Гротма,
Р.І. Османов (Харків)**

У хворих з синдромом Маллорі-Вейса та супутньою печінковою недостатністю ступінь важкості крововтрати визначається двома компонентами кровотечі - венозним та артеріальним. У хворих зі склонністю до зловживання алкоголем є "приховані" портална гіпертензія і при розриві слизової з пошкодженням кардіального судинного сплетіння кровотеча, як правило дуже масивна та обумовлена як артеріальним так і венозним компонентом.

Виходячи з вищевказаного вважали за доцільне включення пітуітрину в комплекс гемостатичної терапії у цих хворих. Пояснюються це тим, що пітуітрин зменшує приток артеріальної крові до органів черевної порожнини, знижує порталний тиск і тим самим сприяє зупинці кровотечі. Враховуючи короткос часовий ефект пітуітрину (15-20 хв.), нами запропонована наступна методика. Інфузійна терапія проводилася одночасно в дві вени. В одну з них повільно краплинно вводили 15-20 одиниць пітуітрину на 500 мл 0,9% розчину натрію хлориду, або розчину Рингера. Тривалість інфузії становила 4-5 годин та повторювалась двічі на добу на протязі перших двох діб. В іншу вену вводили загальновідомі гемостатичні препарати та проводили при необхідності гемотрансфузії.

Цей метод використано нами у 22 хворих. Рецидив кровотечі виник лише у 1 хворого з виразки дванадцятитисячної кишki. Під час операції кровотечі з зони розриву слизової не виявлено, останній прошитий вузловими швами, а виразка висічена.

Враховуючи позитивні результати спостережень вважаємо за доцільне більш широке впровадження методу в клінічну практику хірургічних відділень.

ХІРУРГІЧНЕ ЛІКУВАННЯ СИНДРОМУ МАЛЛОРІ-ВЕЙСА

**В.В. Бойко, І.А. Криворучко, В.Г. Дуденко, І.А. Тарабан,
Р.І. Османов, В.Г. Гротма (Харків)**

Труднощі, що виникають під час операції у хворих з синдромом Маллорі-Вейса часто стримують хірурга від оперативного втручання на висоті кровотечі. З метою полегшення знаходження розриву слизової кардіоезофагеальної зони нами використана наступна методика. В області повздовжньої гастротомії по передній поверхні кардії шлунок береться на 4 трималки. З допомогою тупферів слизова натягується, корцангом проводиться ділятація кардіо-стравохідної розетки. Після виявлення розривів, останні зі